

אור השבת

הדלקת נרות - 19:28

מוצאי שבת - 20:31

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

פרשת דברים בכל שנה יוצאת בשבת חסמוכה לתשעה באב. **וכל כך למה?**

כי בפתח הפרשה הזאת מספר משה על חטא המרגלים, שהוציאו דיבת הארץ היעודה לישראל וחמיטו בכך אסון כבד על דור יוצאי מצרים. וכבר אמרו חז"ל, שהגזרה שגזר הקדוש ברוך הוא על יוצאי מצרים (שימותו במדבר ולא יבואו אל הארץ המובטחת) ארעה בליל תשעה באב.

כך שנינו במסכת תענית (כ"ט, ע"א) על הפסוק "ויבכו העם בלילה החזא" (במדבר י"ד, א'): "אותו לילה, ליל תשעה באב היה, אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם בכיתם בכייה של חינם (=בכיית שווא, בשעה שהמרגלים הוציאו דיבה על הארץ, ובכך גיליתם שאינכם נוטחים בה, שהבטיח להוריש לכם את ארץ כנען) – ואני קובע לכם בכייה לדורות (בליל תשעה באב, שבו עתידים ישראל להתאבל על חורבן בית המקדש).

הפרשה פותחת בפסוק: "אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל" (א, א')

אומרים חכמי ישראל: "אלה" – ראשי תיבות של **א**בק **ל**שון **ה**רע. בכך מרמז לנו הכתוב, שעל חטא לשון הרע דיבר משה בהדגשה יתרה סמוך לפטירתו. במסכת בבא בתרא (קס"ח, ע"א) שנינו: "רובם של החוטאים – בגזל, מיעוטם – בעריות (בעברות על מוסר חיי המשפחה), וכולם – באבק לשון הרע. מטאמר חז"ל זה משמע, שחטא לשון הרע שכיח בקרב חמוני העם יותר משאר החטאים בתחום שבין אדם לחברו. משום כך התעכב משה רבנו על חטא זה במיוחד, כשבא לחזוכי את בני ישראל לפני מותו.

יסייע בידינו הקב"ה להנצל מלשון הרע ולקרב את ביאת משיח צדקנו. אמן.

שבת שלום!!

"ושפתתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גר... (א, ט"ז)

אל ידון אדם לדיו, לא למי שאוהבו ולא למי ששונאו.

שאוהבו- אינו רואה לו חובה (אינו מסוגל לחייבו בדין). ששונאו- אינו רואה לו זכות (אינו מסוגל לזכותו בדין).

~ רב פפא ~

שידוך בשידור חי

בפורים דפחים הגיעה לביתנו במעלה אדומים בחורה רווקה, עורכת דין כבת 29, כדי להתברך בזיווג הגון. בירכתי אותה בנוכחות השומעים שענו "אמן", וביקשתי שתגיע למחרת, בפורים של ירושלים, לבית הרב אליהו כדי להתברך מגדול הדור.

משהגיעה, פילסו לה דרך, יחד עם נשים אחרות, כדי לזכותן בברכת הצדיק. הדגשתי בפני הרב את חשיבות ברכת הזיווג עבורה, ואכן הברכה נאמרה מכל הלב ובאופן החלטי. בכלל, ברכותיו של הרב בפורים היו מופלאות...

באותה שנייה בדיוק, הייתה אשתי הרבנית שליט"א במסדרון הבניין ופגשה מכרה שבעלה היה בפנים. אשתי מזכרה שלאותה אישה יש גיס רווק, רופא ירא שמיים, ופנתה אליה בשאלה האם הוא פנוי. "אכן כן", נענתה. "אם כן, אולי אפשר להפגישו עם הבחורה שמתברכת עתה אצל הרב אליהו?!", שאלה אשתי.

תוך כדי שיחתן התקרבה אליהן הבחורה הנרגשת מעוצמת הברכה. משראתה המכרה את הבחורה, הפטירה ואמרה: "היא ממש כפרח ליד של גיסי". הוחלפו מספרי טלפון, וכעבור כמה ימים נפגשו בני הזוג חכו בחסדי ה' לבנות בית נאמן בישראל, עם דור ישרים מבורך!

(הרב מרדכי נגרי, רב העיר מעלה אדומים)

סיפורים על הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

אביהם של ישראל

במה אוכל לבדוק?

את הסיפור הבא שמענו מר' יצחק גוליאן, מפקד תנועה במשטרה, שהיה אחראי על הילולות ל"ג בעומר במשך שנים רבות. הרב אליהו זצ"ל נהג להגיע בקביעות לציונו של רשב"י, ומפקד משטרה זה כיבדו מאוד.

באחת הפעמים שאל הרב: "במה אוכל לבדוק? קרא לו ואברכהו". זאת, ממידת הכרת הטוב שהייתה ברב. המפקד הגיע, כולו רועד, ומרוב התרגשות לא פתח את פיו. הרב מסר לידו בקבוק יין, בירכו ואמר: "עם זה תחתן את בתך". מפקד המשטרה הוכה בתדהמה. כיצד הרב יודע, שעליו לחתן בת והיא כבת שלושים... ואין לה קשר עם איש?!

והנה, לאחר חמישה חודשים התקיימה ברכת הרב באופן פלאי. אדם זה זכה להשיא את בתו. בעת החופה והקידושין בירכו, כמובן, ביין שמסר הרב זצ"ל לאבי הכלה.

(אורי ברהום, מאה שערים)

"ה' רועי לא אחסר"

~מִצְרַיִם חַיִּים~

"אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל כעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולפני ומצרות ודי זהב" (א,א)

ומעשה היה בר' אבהו ור' שמעון בן לקיש שעמדו

ליכנס לעיר אחת. אמר ר' אבהו לר' שמעון בן לקיש למה אנו

מבקשים ליכנס לעיר הזאת שכולם רעים וחצופים? ירד ר' שמעון בן לקיש מן החמור ולקח חול ונתן לתוך פיו וגער בו ואמר: "אין הקב"ה אוהב את זה שמדבר לשון הרע על בניו, שבני ישראל דומים לאדם ההולך בהרים ונשתזף בשמש, לכשבא לביתו הוא סך בכל מיני שמן וחוזר גוון פניו למקומו. כך ישראל, אפילו כשהם חוטאים, כשחוזרים בתשובה הם מתלבנים ומיטהרים מעונותיהם, ושוב מתקרב אליהם הקב"ה. ואל יעלה בדעתכם שאין הקב"ה מקפיד אלא כשמדברים על כל ישראל, כי הוא מקפיד אפילו על כבודו של יחיד. וזה שנאמר בשיר השירים: "אל גינת אגוז ירדתי", **למה נמשא ישראל לאגוז?**

אלא מה עץ האגוז חלק ביותר, והרוצה לטפס עליו צריך להיות אומן גדול וצריך לטפס בזהירות, שאם לא כן לא ייחנה מן האגוזים אלא יפול לארץ וישברו עצמותיו. כך צריכים לנהוג בישראל, שאם מוכיחים אותם יש ליזהר הרבה שלא לדבר עליהם דבר של גנות או להעליבם, שאם עושה כן המוכיח,

לא זו בלבד שלא יקבל שכר, אלא אף יענש בעולם הבא. וכל אדם צריך להרגיל פיו לדבר תמיד טובות על ישראל, ויקבל שכר טוב על כך מאת הקב"ה. וכל המדבר טובות על ישראל הקב"ה מגביהו בעולם, כפי שמצינו בגדעון שבזכות שדיבר טובה על ישראל נגאלו ישראל בזכותו מידי מדין, והגדילו הקב"ה על כל ישראל.

אמר הקב"ה חביבים עלי דבריו של משה שמוכיח את ישראל בכל המצוות שצויתי לכם. וזה שנאמר בסוף מסעי: "אלה המצוות והמשפטים", ואח"כ מתחיל אלה הדברים, כדי להודיענו שאותם דברי התוכחות של משה חביבים על הקב"ה כמצוות והמשפטים. **למה הצבר צומה?** לתלמיד שהיה מהלך אחר רבו, והייתה גחלת מונחת על הארץ, והיה סבור שזו מרגלית וישחה כדי לקחתה, ונכוו ידיו. לימים הלך עוד פעם אחר רבו וראה מרגלית, והיה חושש להתכופף ולקחתה, כסבור היה גחלת היא, ושוב תשרוף ידיו. ראה רבו שהוא חושש לקחתה, אמר לו, אל תתיירא, מרגלית היא.

אף כאן, משה רבנו היה חושש להוכיח את ישראל שמא ייכוו בגחלתם כדרך שנענש כשהוכיחם בשעה שביקשו מים ואמר להם שמעו נא המורים, ונגזר עליו בגלל הדיבור הזה שלא ליכנס לא"י אמר לו הקב"ה, הוכיחם ואל תתיירא. עכשיו מודיענו הכתוב: "אלה הדברים אשר דיבר משה". **ברשות הקב"ה**, אל כל ישראל, היינו שהקהיל את כל ישראל מגדולם ועד קטנם.

זכות הלימוד בעלון להצלחת מאור בן יעל עזורי הי"ו

זכות הלימוד בעלון לרפואת; יעקב נתן בו ליוה. הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דינה בת דיאמונטה, פיבי בת תמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, עליזה חסיה בת מול, הרסה בת תמר, ר' יצחק חיים בן שרה טובה. ישראל בן חנה. התינוק בן אורן ורונית.

והבן- צמא ורעב, מגרד לו באחן, חבוב טורדני מציק לו. "אבא, מתי נגיע למקום ישוב? מתי נגיע למדינה?" שואל הבן. והאב מרגיע: "סימן זה יהא בידך: את מיתית העיר קוברים מחוץ לעיר. לכן אם תראה בית קברות לפניך- סימן שאוטוטו הגענו למדינה [ע"פ מדרש תהילים].

בית קברות הנורא של נוראות השואה- הוא סימן ליישוב, למדינה שצריכה להופיע. השואה אינה נתפסת בדעת בן אנוש, אך אף על פי כן אחר ליל הבלהות אנו קמים ומגלים שהנה, מדינת ישראל קמה ונהייתה! יותר מכך. התגברות הקשיים והצרות יכולה להביא לרפיון באמונה, לנטישת החזון. אך במבט עמוק יותר הקשיים דווקא מעודדים ומפיחים תקווה. תשעה חודשים נושאת אישה את העובר ברחמה. תשעה חודשים של נשיאתו באהבה, קצת קשה, די מכביד ומידי פעם כואב, אך בסך הכול- סוחבים... חודש תשיעי, כריסה בין שיניה. הכאבים מתחילים להתגבר, הופכים לקשים מנשוא. היא זועקת מרוב צער. הכאבים הנוראים שהתגברו הם התקווה שהנה הילד המיוחל עומד להיוולד, לצאת לאוויר העולם. הצער הצורה הוא סימן לכך שיש כאן לידה.

וכמו בלידה האישית הפרטית, כך בלידה של אומה, של מדינה. תהליך ארוך של גלות והריון עברנו, רגע לפני הלידה, שנייה לפני הקמת המדינה וקיבוץ הגלויות הנפלא- מגיעים הכאבים העזים שלא באו בכל תקופת הגלות הקשה. זה סימן שיש לידה. הצרה עצמה מלמדת אותי שיש כאן דבר גדול שעומד להופיע.

מתוך הצרה עצמה, מתוך הכאבים- נולד הילד. מופיעה הגאולה. "ומננה יושע"

בשבוע הבא נלמד בעזרת ה' את סימן הגאולה השני. (סימן יותר מעורר)
תפצירו! הוא ארצות מהם סימני הגאולה, ואמתי מכן, אָרְצָה כִּכְּ הַמַּאֲפֵר אֶת הַגְּאוּלָּה! בַּחֲצִלְתָּהּ

פינת האמונה

~מִצְרַיִם חַיִּים~

סימני הגאולה

בשבוע שעבר למדנו שחייבים לדעת מהם הסימנים לכך שאנו באמת בתהליך של גאולה ושאו לא סתם חיים בדמיונות שווא. בשבועות הבאים נלמד מהם סימני הגאולה כפי שלימדנו חז"ל בתורתנו הקדושה. סימן ראשון: התגברות הצרות.

שואה. שם קצר. חזק ומלא משמעות. אין שם אחר שיכול לבטא את מה שהתחולל על אדמת אירופה לפני כ- 60 שנה. פרעות, פוגרומים, אינקוויזיציה, גזרות ועוד מיני צרות שונות נחתו על עם ישראל במהלך הגלות. אך השמדה המונית ושיטתית מתוך תפיסת עולם אידיאלוגית- זאת לא ראינו מעולם. לצערנו המזימה הנוראה יצאה לפועל בחלקה, ושישה מליון יהודים נספו. רק כדי לקבל באיזה סדר גודל מדובר- עדיין אין היום במדינת ישראל שישה מליון יהודים...

השואה הייתה המצב הקשה והנוראי ביותר במהלך הגלות הקשה. הצרות התגברו לאין ערוך. הכאב עצום ואי אפשר להסביר אותו. קשה מאוד לתת הסבר המניח את הדעת והרגש לנוראות השואה. אך אפשר בעדינות ובזהירות לראות בכך סימן לאור המבצבץ במעמקי החושך.

"אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר- חכה לו (לגואל)" [סנהדרין צח:]. אב ובן הלכו במסע רגלי ארוך. נפש חיה לא הייתה בסביבה. סימני יישוב לא נחזו באופק.

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שלומית שפרה בת מובה גיסל, יוכבד בת סעדיה, אחיחי אלימלך בן ליאת, שמעון בן יששכר דב כהן, אברהם בן לאה, נעמה בת אבישג, יפת בן מרים. משה מרלי בן חווה, אסתר בת מרים, יאיר בן נחלה, יוסף בן קריספין. הרס בת אביבה. מובה בת ימימה, ר' יוסף אמויאל בן עישא. הרב יצחק חיים הלוי בן משה יוסף ירס. משה בן יעקב-צבי ברנ.

בסייעתא דשמיא, נמשיך בלימוד פרק שישי, יהיר שנזכה להתרחק מלשון הרע ונזכה לאהבת חנם וביאת גואל צדק מזהר.

הלכות לשון הרע, פרק שישי, סעיף ח'

שמיעת לשון הרע כדי לטהר את האיש שהכתימוהו בדברי גנאי:
במקרים מסוימים מצווה לשמוע דברי גנאי שאדם מספר על חברו. המשער כי ע"י שמיעת הדברים יהיה ביכולתו לטהר את האיש מן החשד ומדברי הגנאי שמטילים בו, מצווה עליו לשמעם. לשם כך הוא רשאי גם לשמוע את הסיפור בשלמותו, כדי שיוכל להוכיח אח"כ למספר ולשומעים כי דברי הגנאי אינם נכונים או לצדד בזכות האיש שגונה. זו גם עצה למי שנכשל בעוון שמיעת לשון הרע – ישתדל בכל כוחו לשכנע את המספר בזכות האיש אותו הוא גינה ובכך ינעם אולי את הנזק העשוי להיגרם מלשון הרע, ויתקן גם את חטאו אשר חטא בשמיעת הדברים. כאן המקום לציין, כי אם המספר הוא רע לב בטבעו וככל שינסו לשכנעו בזכות האיש שאותו גינה, הוא עוד יוסיף וירבה לדבר בגנותו, מוטב אז לשתוק ולא להתווכח עמו על נכונות דבריו. רק לאחר שילך מצווה להסביר לשאר הנוכחים כי המספר לא צדק בדבריו ולנסות גם לשכנעם בזכות האיש שגונה.

רות התלוננה בפני אסתר על חותנתה- לפני חודש נולדה ביתה השנייה ועתה גם פסח הולך ומתקרב, ידיה מלאות עבודה למכביר ואינה הספיקה עדיין לעשות את ניקוי הבית ושאר ההכנות לחג- לדעתה, צריכה הייתה חותנתה לבוא לעזור לה קצת בימי הקשים. מחשבתה הראשונה של אסתר למשמע הדברים הייתה, כי רצוי שתמשיך בדרכה ולא תתעכב לשמוע לשון הרע. אולם אחר הרהור נוסף הבינה אסתר כי יתכן שתוכל להעמיד את רות על טעותה. וכך קרה, אחר שהקשיבה עוד לדברי התרעומת התאפשר לה לשאול: "אבל רק לפני רגע אמרת שחותנתך הייתה חולה מאוד לאחרונה, אני בטוחה שיש לה בעצמה עבודה רבה ובודאי אין לה הכוח לעזור גם לך". רות, שהיא אישה נבונה, קיבלה את דבריה ההגיגיים של אסתר והבינה כי לא צדקה בתלונתה. היא אף התחרטה על חוסר התחשבות ותלתה את הדבר בעצבנותה. נוכח העומס הרב של הימים האחרונים.

בדרכו של הבבא סאלי לישראל הוא הפליג באונייה...

במשך ההפלגה הוא הסתגר בתא שלו, וישב ללמוד תורה. לפתע פרצה סערה בים, שהתחילה לטלטל את האונייה. האונייה עמדה לטבוע בכל רגע. האנשים שהיו על האונייה רצו אל רב החובל, ואמרו לו שיש על האונייה צדיק גדול. הם הלכו אל התא של הבבא סאלי ודפקו בדלת. הוא פתח ושאל מה קרה. אמרו לו: "רבינו, המצב קשה, האונייה עומדת לטבוע, בבקשה שכבודו יעשה משהו". אצל הבבא סאלי היה גביע של קידוש, הגביע היה של סבו, רבי יעקב אבוחצירא, והוא היה מקדש עליו בליל שבת. הוא לקח את הגביע ומזג בו יין, בירך עליו "בורא פרי הגפן", שתה מעט מהיין ושפך את הנותר בים. ברגע שנשפך היין, הים נעשה כמו שקט כמו ראי. בכל האונייה דיברו על זה והיה רעש גדול. כשהגיעו לישראל חיכו אלפים בחוף, כי ידעו שהבבא סאלי מגיע. כשהם שמעו את הסיפור היה רעש גדול מאוד. זה רק כדי שנבין מי זה היה הבבא סאלי הקדוש. "צדיק גוזר והקב"ה מקיים". רק נבין מה זאת ברכה של צדיק, נראה איך מהשיריים של הכוס שהוא ברך עליו הים נרגע. הים, עם כל הגדולה שלו, לא יכול לעשות יותר שום דבר.

להצלחת: גל בן דינה, שרית בת תמר, מוריה בת בת-שבע, שחר בן יגאל, חנן בן לובה יה"ר שה' יאריך ימיהם ויצליח דרכם. אמן.

שו"ת מהפרשה

ר' עזרא מלוא

שאלות

1. מדוע נקרא ספר דברים בשם: "משנה תורה"?
2. במה מתבטאת תכונה זו?
3. פרשת דברים נקראת בשבת הסמוכה לט' באב. מדוע?
4. ציין 2 רמזים במילים: "אלה הדברים!"
5. מה נרמז במילים: "תופל ולבן"?
6. אילו אירועים התרחשו ב"חצרות ודי זהב"?
7. מאיזה פסוק למדים שיש "שבעים פנים לתורה"?
8. הרמב"ם בהל' סנהדרין מונה 7 תכונות לשופט ודיין. מהן התכונות?
9. ציין 4 מילים המבטאות "פחד" בפרשתנו!
10. ציין 2 פירושים למלה "תכירו" בפסוק: "לא תכירו פנים במשפט!"
11. "ויצא האמורי... ירדפו אתכם כאשר תעשינה הדבורים". מה מיוחד בדבורים?
12. מניין נלמד הכלל: "דין פרוטה כדין מאה"?
13. היכן ישבו א. סיחון מלך האמורי? ב. עוג מלך הבשן?
14. ה' אלוקיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב". למי הובטח בתורה שזרעו יהיה: א. כעפר הארץ ב. כחול הים?
15. בקשר לאילו עניינים אמר משה לבני ישראל: א. "לא תגורו מפני איש"? ב. "אל תירא ואל תחת"?
16. חז"ל אמרו: "ארץ ישראל גבוהה מכל הארצות". מה המקור לכך בפרשתנו?

תשובות...

1. א. כי בו חוזרים ונשנים המאורעות שבחומשים הקודמים.
2. ב. לא כתוב בספר זה: "וידבר ה'..." או "צו את..."
3. ב. כי בה חוזר חטא המרגלים שבגינו נענשו ישראל: "ויבכו העם בלילה ההוא" - "ליל ט' באב היה" (תענית כ"ט).
4. א. "אלה" = ר"ת אבק לשון הרע. ב. "אלה" = גימטריה 36 כנגד ל"ו צדיקים שבכל דור (סוכה מ"ה).
5. תופל ולבן = דברים שתפלו על המן שצבעו לבן.
6. בחצרות = נענשה חרים על לשון הרע. די זהב = מרמז על ענל הזהב.
7. מהפסוק: "הואיל משה באר את התורה הזאת".
8. חכמה, ענוה, יראת שמים, שנאת חסון, אהבת אמת, אהבת הבריות ובעלי שם טוב.
9. "אל תירא ואל תחת", "לא תערצון", "לא תגורו".
10. א. תכירו = תפלו לטובה את אוהביכם. ב. תתנכרו לשונאיכם (עיין סנהדרין ז').
11. הדבורה מתה מיד לאחר עקיצתה (כך יקרה לאויביכם מיד אחרי שיכו אתכם).
12. מהפסוק: "כקטון כגדול תשמעון" (אי, י"ז).
13. א. בחשבון. ב. באדרעי.
14. א. לעקב: "והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה". ב. לאברהם.
15. א. בקשר למשפט צדק. ב. בקשר לירושת הארץ.
16. מהפסוק: "וייקחו בידם מפרי הארץ ויורידו אלינו".

נהנית מקריאת עלון "אור השבת"? באפשרותך לזכות ולהיות שותף בזיכוי

הרבים ע"י תרומה להוצאות דפוס וחלוקת העלון. לתרומות - 050-3503025

חפשו אותנו ב-

"אור השבת"

הסכים האורח המכובד ונכנס ללון בחדרו של בעל הפונדק. בעל הפונדק הלך לעבודתו ובערב נכנס לאחד החדרים האחרים וביקש לנוח, אלא שרעש גדול של ריקודים ושירי שמחה בקע מחדרו מדי פעם בפעם. הוא כבר ביקש להתפרץ לחדר ולבקש מהאורח רם המעלה שירחם עליו ויפסיק את שירתו וריקודו אלא שבכל זאת התאפק. כך עבר הלילה על האורח בשירה וריקוד.

למחרת בבוקר הצליח בעל הפונדק להירדם, קם באיחור, התפלל והלך לעבודתו. קרא רבי דוב בער לבעל הפונדק ושאלו- "אמור לי, מנין לך השעון הזה?" סיפר לו בעל הפונדק כיצד התגלגל לידי מורה השעות הזה. אמר לו הרב הקדוש- "דע לך, מציאה גדולה בידך, מאותן מציאות הבאות בהיסח הדעות. השעון הוא שעונו של החוזה מלובלין ובניגוד לשאר מורי השעות בעולם המראים את הזמן ההולך ומתקצר עד שעת המיתה, הרי שעונו של החוזה מלובלין מצלצל ומבשר לעולם שהגלות מתמעטת והולכת, ומתקצר הזמן שנותר עד הגאולה, עד שיבוא משיח צדקנו, לפיכך הייתי רוקד ושמח כל הלילה".

ואכן שעונו של החוזה מלובלין עובר מדור לדור במשפחתו של הפונדקאי והם שומרים עליו מכל משמר ושמחים עמו ולנו נותר הסיפור...

ר' יעקב יצחק הלוי הורוביץ נולד בשנת תק"ה (1745) ונפטר ב-ט' באב תקע"ה (1815) מכונה "החזה מלובלין".

רבי יעקב יצחק בן הרב אברהם אליעזר הלוי משברשין היה תלמידו של המגיד ממזריטש ואח"כ הסתופף בצלו של רבי אלימלך מלז'נסק. תחילה ישב בלאנצוט, אולם כשעבר ללובלין הפך ביתו להיות מרכז לחסידות הפולנית.

בין הבאים אליו ושומעי לקחו עשרות גדולים, שנתפרסמו בגאונותם ובצדקותם, בתוכם: רבי יעקב יצחק ורבי שמחה בונם מפשיסחה, רבי מאיר הלוי מאפטא, רבי דוד מלוב, רבי משה טייטלבוים, בעל "ישמח משה", רבי צבי אלימלך מדינוב, בעל "בני יששכר", רבי יחזקאל מקוזמיר, רבי נפתלי מרופשיץ, רבי קלמן קולנימוס מקרקא, בעל "מאור-ושמש", רבי צבי הירש מזידיטשוב, רבי שלום מבלי, רבי שמעון מירוסלב ורבים אחרים, כל תלמידיו ויתר צדיקי הדור - פיהם מלא תהילות ותשבחות על צדקתו וקדושתו של רבי יעקב יצחק, שכנוהו בתואר הנעלה "החזה מלובלין".

שעונו של החוזה מלובלין

לאחר מותו של החוזה מלובלין, עם תום שבעת ימי האבל. הפילו היורשים גורל ביניהם, על מעט הדברים שנשארו לו. נפלו בחלקו של בנו הרב יוסף מטולטשין בגדי השבת, האבנט ומורה השעות של החוזה מלובלין. נטל אותם תחת בית שחיו והתחיל ללכת חזרה לעיירה שלו.

בדרך החל יורד גשם זלעפות ולא הייתה לו ברירה, נכנס לפונדק דרכים ומשהגשם לא פסק, אכל שם ארוחת ערב ולן במקום. למחרת לאחר התפילה וארוחת הבוקר קם וביקש ללכת. ותשלום? שאל בעל הפונדק. חיטט רבי יוסף בחפציו ואמר- אין לי כל פרוטה, אבל יש בידי חפצים אלה, בחר לך מה שתרצה. התבונן בעל הפונדק בחפצים וקרא לאשתו. זו פסלה מיד את בגדי השבת של החוזה מלובלין, כי אמרה- ממילא לבעלי אין כל הזדמנות ללבוש אותם, אך הסכימה לקחת את מורה השעות למרות שלא נראה בו משהו מיוחד.

רבי יוסף הלך לדרכו ובעל הפונדק לקח את מורה השעות ותלה אותו בחדרו והיה משתעשע עמו כי ראה שהוא עובד כהלכה.

עברו שנים... ויום אחד הגיע למקום הרב הקדוש, רבי דוב בער מראדושיץ וביקש ללון במקום- "אבל עלי לקבל חדר שקט שכן אני עסוק בלימוד", אמר לבעל הפונדק. התבונן בו בעל הפונדק ואמר- "אין לי כל חדר כזה, אלא אם יואיל כבודו ללון בחדרי".

לו"ז שיעורים בכפר ביל"ו ב':

יום א': שיעור משניות- לימוד סדר מועד, שעה: 21:00.

השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.

יום ג': שיעור בספר הזוהר- מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00.

השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

יום ד': שיעור עין יעקב- שעה: 20:15.

השיעור מתקיים בבית הכנסת עטרת מזל ושלמה, קריית עקרון.

יום ה': שיעור פרשת לילך- שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:00.

השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

יום ו': שיעור מכתב מאלהו + תפילת מנחה- שעה: 14:00.

השיעור מתקיים בבית משפחת טייב.

שבת קודש: שיעור רע"י כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לו"ז תפילות בשבת:

מנחה ערב שבת: 19:30

שחרית: 9:00

מנחה: 19:00

סעודה שלישית: 19:20

ערבית מוצ"ש: 20:21

להקדשות בעלון (הצלחה, רצאה, עליו נשמת)

ביתן לשלוח הודעות למייל: idanzi@gmail.com או בפלאפון: 050-3503025

"עין זיזים היא למוזיקים בה- ותומכיה מאושר"

ואלה יצמדו על הברכה: גל בן דינה, מוריה בת בת-שבע, גל בן ציון, רון בן יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יערה בת יהודה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה, עידו בן מרדכי, שריה בן מנחם, אמית בן שלום, גילי בן אורי מלרוד.